299

Р Е Ш Е Н И Е

Номер 739 26.06.2020 г. град Бургас

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Бургас, петнадесети състав, на четвърти юни две хиляди и двадесета година в публично заседание в следния състав:

Председател: Лилия Александрова
Членове: 1. Станимир Христов
2. Диана Ганева

при секретаря **Стоянка Атанасова** и прокурор **Дарин Христов** като разгледа докладваното от **съдия Ганева** административно дело номер **379** по описа за **2020** година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.185 и сл. от АПК, вр. с чл. 191, ал. 2 от АПК.

Образувано е по протест на прокурор от Окръжна прокуратура - Бургас против чл.15 и чл.52, ал.1, т.4 от Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Айтос, приета с решение №42/29.02.2008 г. , последно изменена и допълнена с решение №27/31.01.2020 г. В протеста се сочи, че нормата на чл.15 е в противоречие с разпоредбата на чл.22 от ЗМДТ. Към настоящия момент чл.22 от ЗМДТ е обявен за противоконституционен с Решение №4 на КС на РБ –бр. 32/2019 г., поради което следва да се прилагат предходните текстове на закона, където не е предвидена деференциация според вида на имота, местоположението и задължени лица. В протеста са изложени и аргументи, че текстът на чл. 52, ал. 1, т. 4 от Наредбата, който предвижда облекчение за извършващите патентна дейност лица, посочени в т.10, т. 12 и т. 13 от Приложение № 4 от ЗМДТ, противоречи на чл. 61м, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ. Иска се отмяна на оспорените разпоредби от местната наредба в посочената част поради противоречието им с норми от по-висок ранг. Претендират се разноски.

В изпълнение на чл. 188 от АПК оспорването е съобщено чрез обявление в "Държавен вестник", бр. 18 от 28.02.2020 г.

Представителят на Окръжна прокуратура Бургас поддържа протеста. Пледира за присъждане на разноски.

Ответникът - Общински съвет Айтос, редовно уведомен, не се представлява. Представил е административната преписка по приемане на наредбата. По делото е постъпило становище по съществото на спора.

Административен съд - Бургас, като взе предвид изложените доводи, съобрази доказателствата и закона, намира за установено следното:

Доколкото оспорването на подзаконовите нормативни актове не е ограничено със срок, на основание чл. 187, ал. 1 от АПК и доколкото законът дава право на прокурора да протестира същите, на основание чл. 186, ал. 2 от АПК, протеста е подаден от легитимирано лице и е допустим за разглеждане.

Разгледан по същество е частично основателен, като съображенията за това са следните:

Съгласно разпоредбата на чл. 15 от Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Айтос, размерът на данъка върху недвижими имоти се определя в размер на 1,00 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот за жилищни нужди; 1,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот за нежилищни имоти. Разпоредбата на чл.22 от ЗМДТ е обявена за противоконституционна с Решение №4 на КС на РБ бр.32/2019г., поради което следа да се прилагат предходните текстове на закона, т.е. размера на данъка следва да бъде определен в границите от 0. 1 до 4. 5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот. Освен това, не се предвижда различен размер за отделни групи данъкоплатци или населени места. Не е налице деференциация според вида на имота, местоположението и задължените лица, при което оспорената разпоредба е незаконосъобразна, като противоречаща на нормативен акт от по-висока степен. Определянето на различна основа, макар и в пределите на чл.22 от ЗМДТ, е извън правомощията на Общинския съвет, поради което посочената разпоредба се явява материално незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Втората протестираната разпоредба е тази на чл. 52, ал. 1, т. 4 от Наредбата, която предвижда, че лицата, които използват работното място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на Приложение № 4 към глава втора, раздел 5 от ЗМДТ заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място като намалението се ползва, при условие, че към декларацията по чл. 53 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камера.

Съгласно разпоредбата на чл. 61 м, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ "лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 61н е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара". При съпоставка на двата текста ясно се вижда, че местният орган е разширил приложното поле на привилегията и към лицата, извършващи дейности и по т. 12 и т. 13 от Приложението към закона, което е незаконосъобразно, но само по отношение на т. 12 и т. 13, а не и по т. 10, предвид което не целият чл. 52, ал. 1, т. 4 от Наредбата е назаконосъобразен, а само по отношение на дейностите, посочени в т. 12 и 13 Приложение № 4 към глава втора, раздел 5 от ЗМДТ. Следователно, текстът на чл.52, ал.1, т.4 от местната наредба в посочената част, като противоречащ на норма от по-висок ранг, се явява материално незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Настоящата съдебна инстанция намира за нужно да отбележи, че съгласно чл. 76, ал. 3 от АПК, общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. Разпоредбата на чл. 75, ал. 2 от АПК предвижда, че нормативните административни актове се издават по прилагане на закон или подзаконов нормативен акт от по-висока степен. Нормите на чл. 75, ал. 2 и чл. 76, ал. 1 и ал. 2 от АПК са идентични с тези на чл. 2, чл. 3, ал. 1, чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА, като прогласяват забраната да се уреждат с наредба обществени отношения, уредени вече с нормативен акт от по-висока степен. Законът е нормативният акт, който урежда първично или въз основа на Конституцията,

обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения. За уреждане на другите отношения по тази материя законът може да предвиди да се издаде подзаконов акт. Наредбата като нормативен акт се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен.

Следователно нито ЗМДТ, нито ЗМСМА не допускат с подзаконов нормативен акт на общински съвет да се дописват и други норми и правила, освен изрично посочените в закона. Нормата следва да се прилага само съобразно изричното и съдържание и без да се тълкува разширително и в противоречие с принципа за законност по чл. 4 АПК и принципът на правовата държава - чл. 4, ал. 1 от Конституцията.

Безспорно общинският съвет като орган на местно самоуправление, е компетентен да приема норми за поведение, задължителни за физическите и юридическите лица на територията на съответната община, по въпроси, които не са от изключителната компетентност на други органи, но само в сферите, очертани в разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от ЗМСМА. Европейската харта за местно самоуправление /ратифицирана със закон, приет от 37-о НС на 17.03.1995 г. / в чл. 3, т. 1 дава дефиниция на понятието "местно самоуправление" и като такова се разбира правото и реалната възможност за местните общности да регулират и да управляват в рамките на закона, на тяхната отговорност и в интерес на тяхното население, съществена част от обществените дела. Законът за местното самоуправление и местната администрация в чл. 17 определя именно тези рамки на закона, в които може да се осъществява местното самоуправление. В компетентност на местното самоуправление са всички въпроси от местно значение, които законът е предоставил в тяхна компетентност в сферата на: 1. общинското имущество, общинските предприятия, общинските финанси, данъци и такси, общинската администрация; 2. устройството и развитието на територията на общината и на населените места в нея; 3. образованието; 4. здравеопазването; 5. културата; 6. благоустрояването и комуналните дейности; 7. социалните услуги; 8. опазването на околната среда и рационалното използване на природните ресурси; 9. поддържането и опазването на културни, исторически и архитектурни паметници; 10. развитието на спорта, отдиха и туризма.

Конституционният съд в свое решение № 6/29.09.2009 г. по к. д. № 7/2009 г. сочи, че параметрите на местното самоуправление задължително се основават на законова уредба, която следва да е в съответствие с международните договори и чл. 3 от Европейската харта за местно самоуправление, като същността на местното самоуправление е правото и реалната възможност местните общности да регулират и управляват в рамките на закона. Съгласно чл. 4 от Европейската харта за местно самоуправление, основните правомощия на органите на местно самоуправление се определят от Конституцията или от закона. Независимо от това, тази разпоредба не е пречка за предоставянето на органите на местно самоуправление на правомощия за специфични цели в съответствие със закона. Органите на местно самоуправление разполагат в рамките на закона с пълна свобода да поемат инициатива по всеки въпрос, който не е изключен от тяхната компетентност или предоставен на друга власт. Съгласно чл. 4, т. 4 от тази харта, правомощията, поверени на органите на местно самоуправление, поначало трябва да са пълни и неограничени. Оттук съдът прави извод, че обхватът на правомощията на общинския съвет като орган на местно самоуправление трябва да бъде максимално широк. В случая обаче, дори и да се наложи извод за

наличие на законово определено широко правомощие на общинския съвет да уреди чрез приемане на наредба правоотношения свързани с местни данъци и такси, то това следва да е в рамките регламентирани с разпоредбите на ЗМДТ.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че изрично посочените разпоредби от Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Айтос, са материално незаконосъобразни, както следва: чл.15 от Наредбата в цялост, частично чл. 52, ал. 1, т. 4 от Наредбата само относно "патентните дейности посочени в т. 12 и 13 на Приложение № 4 към глава втора, раздел 5 от ЗМДТ", поради противоречие с норми от по-висок ранг, поради което ще следва да бъде отменена на основание чл. 146, т. 4 вр. чл. 196 от АПК. В останалата част т. е. цялостна отмяна на чл. 52, ал. 1, т. 4 от Наредбата на Общински съвет за определяне размера на местните данъци на територията на Община Айтос, протестът следва да бъде отхвърлен.

При направено искане за разноски от протестиращия прокурор при ОП-Бургас, поддържано и от представителя на ОП-Бургас в съдебно заседание, същите му се дължат с оглед изхода на делото. Окръжна прокуратура Бургас е внесла държавна такса за обнародване на протеста в ДВ в размер на 20 лв., които следва да й бъдат присъдени.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, Административен съд - Бургас, петнадесети състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ разпоредбата на чл. 15 от Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Айтос, последно изменена с решение №27/31.01.2020г. по дневния ред на заседание на Общински съвет-Айтос.

ОТМЕНЯ частично протестираната разпоредба на чл. 52, ал. 1, т. 4 Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Айтос само относно "патентната дейност от посочените в т.12 и 13 на Приложение № 4 към глава втора, раздел 5 от ЗМДТ", като **ОТХВЪРЛЯ** протеста в останалата част, а именно за цялостна отмяна на чл. 52, ал. 1, т. 4 от Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Айтос.

ОСЪЖДА Общински съвет - Айтос да заплати на Окръжна прокуратура - Бургас разноски по делото в размер на 20 /двадесет/лв., представляващи държавна такса за обнародване в ДВ на протеста.

Решението може да се обжалва с касационна жалба/протест/ пред ВАС в 14 -дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението, съгласно чл.194 от АПК, да се обнародва по начина, по който е обнародван актът.

.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД БУРГАС
Решението е влязло в сила на 31.03.2021 г.
Секретар:.....

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД БУРГАС
Дата: 02.04.2021

20

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3050

София, 09.03.2021 г.

Върховният административен съд на Република България - Осмо отделение, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СВИЛЕНА ПРОДАНОВА
ЧЛЕНОВЕ: ВАСИЛКА ШАЛАМАНОВА
ТАНЯ КОМСАЛОВА

при секретар и с участието
на прокурора изслуша докладваното
от съдията ТАНЯ КОМСАЛОВА
по адм. дело № 9410/2020.

Производството е образувано по касационна жалба на Общински съвет Айтос, подадена чрез процесуален представител адв.Светла Каменова, срещу Решение № 739/26.06.2020 г., постановено по адм. дело № 379/2020 г. по описа на Административен съд - Бургас в частта му, с която е отменена изцяло разпоредбата на чл.15 от Наредбата за определяне размера на местните данъци и такси на територията на Община Айтос, последно изменена с Решение № 27 от 31.01.2020г. по дневния ред на заседание на Общински съвет - Айтос.

По делото е постъпила молба от 26.02.2021 г., подадена от представляващия касатора, а именно председателя на Общински съвет - Айтос, в която се заявява оттегляне на касационната жалба и се иска на основание чл. 215 т.5 от АПК прекратяване на образуваното пред ВАС производство.

При тези данни касационният съд намира, че подадената касационната жалба е надлежно оттеглена, поради което и на основание чл. 215, т. 5 АПК следва да се остави без разглеждане, като се прекрати образуваното касационно производство.

Предвид изложеното и на основание с чл. 215, т. 5 АПК, Върховният административен съд, състав на осмо отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ касационна жалба на Общински съвет Айтос, срещу Решение № 739/26.06.2020 г., постановено по адм. дело № 379/2020 г. по описа на Административен съд - Бургас в частта му, с която е отменена изцяло разпоредбата на чл.15 от Наредбата за определяне размера на местните данъци и такси на територията на Община Айтос, последно изменена с Решение № 27 от 31.01.2020г. по дневния ред на заседание на

Общински съвет - Айтос.

ПРЕКРАТЯВА производството по дело № 9410/2020 г. по описа на ВАС, осмо отделение.

Определението може да се обжалва пред 5-членен състав на ВАС в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД БУРГАС
Определението е влязло в сила на 31.03.2021 г.
Секретар:.....

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД БУРГАС
Дата: 01.04.2021

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД Репу Бъл

2 бр.
09.03.21 г.